

De condictionum speciebus tribus, condictione causa data, causa non secuta, ob turpem vel injustam causam, et sine causa, propositiones,

<https://hdl.handle.net/1874/428361>

DE CONDI-

CTIONVM SPECIEBVS
TRIBVS: CONDICTI ONE CAV-
SA DATA: CAVSA NON SECUTA,
OB TVRPEM VEL INIVSTAM
CAVSAM: ET SINE CAV-
SA, PROPOSITI-
TIONS:

Ad quas,

*Diuina Diuini Numinis fa-
uente gratia,*

PRÆSIDE CLARIS-
SIMO ATQVE CONSULTIS.
SIMO VIRO D. MATT HAE O ENTZ-
lino I. V. D. præstantissimo, & in celeberrima Tubingensi Acade-
mia LL. Professori ordinario, preceptoru suo debita obseruantia
colendo, pro ingenij viribus, ad 16. Decembris, exercitiij gra-
tia, hora & loco consuetu respondere -
conabitur:

VITVS BREITSCHVVERT
BACKNANGENSIS.

TUBING AE, apud Georgium Gruppen-
bachium, Anno 1586.

DE CONDI-
CTIÖN A N S T RÖCIEBAS
T R I B A : C O N D I C I O N E N G A-
A T A T A C A S A N D E S C U A D
G A S A M I E T S I N E G A-
Z A P L O C K A
M A M O I T

etiam in primis

VITAS BREITSCHEID
ACADEMICA

September 1st Anno 1789.

DE CONDI-

CTIONVM SPECIEBV S

TRIBVS : CONDICTI ON E C A V-

S A D A T A : C A V S A N O N S E C V T A ,

O B T V R P E M V E L I N I V S T A M

C A V S A M : E T S I N E

C A V S A .

D E C O N D I C T I O -

ne causa data.

Propositio I.

CMNE quod datur, aut ob rem datur, aut ob cau-
sam: ob rem, aut honestam aut turpem: ob rem
honestam datum repeti quomodo possit, videa-
mus primò: quomodo ob turpem, deinceps.

2.

*Condictio causa data, causa non secura ciuilis est, & in per-
sonam competit: ita nimrium, si ob rem honestam datum quid-
sit, res vero vel causa viciuum non sequatur: veluti, si pecu-
nia detur, ut filius emancipetur: ut seruus manumittatur: ut
a lite discedatur.*

3.

*Id quod naturalem aequitatem continet: contra naturam
enim est, alterum alterius damno locupletari.*

4.

*Vt vero hac condictio locum habeat, dominium in accipi-
entem transferri oportet: alias non hac, sed rei vendicatione
datum repetetur.*

5.
Causa etiam ut adiiciatur necessarium est, vel expresse,
vel ita, ut ex certis coniecturis colligi ea possit.

6.

Interdum, licet ab utraque parte, causa sit secuta, datum
nihilominus recte condicetur, si videlicet ob falsam causam
datum sit.

7.

Quare si pecuniam liber homo, qui mihi bona fide seruie-
bat, dederit, ut cum manumittam, licet manumiserim, liber
tamen postea probatus si fuerit, pecuniam nihilominus con-
dicet.

I. obliogori

8.

Quaratione & is, qui cum se statu liberum esse putaret,
libertas tamen ei purè relicta esset, decem dederit, cum iussus
non sit dare, recte datum condicet.

9.

Si heres sub conditione institutus, conditionis implende
gratia quid dederit, & postea vel repudiet hereditatem, vel
testamentum pronuncietur inofficium aut falsum, datum
repeti potest.

IO.

Nihil verò refert, siue res mobilis sit siue immobilis (in-
terdum enim & in ipsis conditione locum habet) dummodo cer-
tas sit: Certi enim conditionis speciem hanc esse constat.

II. obliogori

Eaque non solum in contractibus innominatis: sed & re-
rum permutationibus & nominatis, si paenitere liceat, locum
habet.

12.

Quod in contractibus innominatis hactenus verum est,
nisi in ipsis species (facio ut des, velfacio ut facias) versetur.

In ac-

13.

In acceptilatione tamen, licet factum contineat, aliter receptum est: si enim quis accepto tulerit debitori suo, ea lege ut expromissorem daret, nec ille det, condici ei, qui accepto sit liberatus, dici potest.

14.

Si mulier ei cui nuptura erat, cum dotem dare vellet pecuniam, quæ sibi debebatur, acceptam fecit, neque nuptiae in secula sunt, rectè pecunia condicetur.

15.

An autem in beneficiorum permutatione hæc condicatio locum habeat, questionis est? Et locum habere verius videatur.

16.

Dedi tibi pecuniam, ut mihi Stichum dares, quodnam genus conuentionis sit, & te cessante, dare an pecuniam condice possum queritur? Et aliam obligationem, quam ob rem dati, re non secuta, non esse, ideoque condicere me posse traditum extat.

17.

Dotis nomine promissum, vel datum ijs personis, quæ iustam atatem nondum habent, donec in eodem habitu matrimonij permanent, non repetitur.

18.

Si donaturus mulieri, iussu eius sponso numerauit, nec nuptiae secutæ sunt, mulier condicet. Sed si pecuniam in hoc dedi, ut si nuptiae secutæ essent, mulieri dos acquireretur, si non essent, mihi redderetur, quasi ob rem datur, eoque non secuta, ego à sponso condicam.

19.

Vt & is, qui cum se debere mulieri existimauit, cum non deberet, iussu eius dotis nomine promisit & soluit, nuprijs non secutis, muliere exclusa, rectè condicet.

20.

Dedit tibi pecuniam, ut Capua meas, si parato tibi ad proficendum, conditio temporis vel valetudinis sit impedimento, ex capite pœnitentiae repetere me posse, certum est.

21.

Quod si tamen sumptus & impensas ad profectionem necessarias feceris, earum ratio habebitur, ut si datum aequaliter, conditio cesseret.

22.

Illud etiam quæsitum est: utrum re promissa oblata, conditio locum nihilominus habeat? Nos aientem sententiam veriorem esse putamus.

23.

Dubitatur etiam penes quem in hac actione periculum sit? Et penes debentem regulariter esse concludimus.

24.

Datur possessione insuper haec conditio fratri, qui quasi agnitus honorum fratri contulit, si non agnoscit: ei qui causa mortis donauit, si coequaluerit: cui de evictione caueri recusatur: cui alienum quid datum est: ut & in procuratorem falsum dominorum non habente, et eum qui rem donatam cum pacto non alienandi alienat.

25.

Et tandem heredi & in heredem: non tantum ad res ipsas, sed & fructus & accessiones repetendas.

26.

Cessat autem haec conditio, si aliud actum sit inter partes: si transactio interposita: si 30. annorum spacium effluxerit: si quis dederit, cum remunerari se putaret, vel quod amicorem quem sibi futurum existimaret: alijsq. modis, quibus actiones personales extingui solent.

DE CONDICTIO^NE ob turpem causam.

27.

CONDICTIO^NS ob turpem causam species sunt tres: aut enimita datur, ut dantis sit turpitudo, non accipientis: aut accipientis dantaxat, non etiam dantis: aut utriusque.

28.

Si dantis solius verisetur turpitudo, nulla competit repetitio.

29.

Et ita quidem, ut promissum non possit exigi, causa turpis etiam licet sit secuta.

30.

Queritur, nūm ne turpes stipulationes sint ipso iure nullae, an verò per exceptionem elidende? Et ipso iure nullas esse censemus.

31.

Quod si accipientis solius verisetur turpitudo, non solum promissum non exigi, sed & datum repeti potest.

32.

Vtputa si dedi, ne sacrilegium facias, ne furtum, ne hominem occidas: Item si dedi, ut rem mihi reddas depositam, aut secundum me in bona causa iudices.

33.

Quo tamen casu constitutum est, ut is litem perdat, qui diffidentia inste cause, in pecuniae corruptela spem negotij reponit.

34.

Si indicium dedero, ut fugitiuum meum indices: ut furem rerum mearum: non poterit repeti, quod datum est.

35.

Turetamen Canonico furem indicare cogor: item si iudex inquirat, vel grauius aliquid sit crimen.

36.

Quod si à fugitivo meo acceperis ne eum indicares, condere tibi hoc quasi furi possum: vel si ipse fur indicium à me accepit, vel furis, vel fugitiui socij condicō adhuc locum habet.

37.

Item si vestimenta utenda tibi commoda uero: deinde premium ut reciperem dedisse: condicō recte agam.

38.

Id etiam quod Tyrocinij euitandi gratia dedi, legitimè repeto.

39.

C A E T E R V M, ubi dantis & accipientis versatur turpitudo, datum non posse repeti dicimus: velut si pecunia detur, ut male iudicetur: ut stuprum vel lenocinium committatur: ut deprehēnsus in flagitio dimittatur: quod verum est, nisi iusto mortis metu se redemerit.

40.

Generaliter quoque verum est; ex iniusta causa datum repeti posse: veluti, id quod ex stipulatione per vim extorta solutum est.

41.

Competit hæc condicō heredibus non turpiter dantis in heredes turpiter accipientis: ad fructus & accessiones, non etiam usuras repetendas.

42.

Concurrit nonnunquam cum actionibus bone fidei: nonnunquam condicione furtiva: quandoq; etiam cum actione criminali.

Ex-

43.
Expirat, prout cetera conditiones, 30. annorum spacio:
non infamat: opinionem tamen turpiter accipientis gra-
mat.

DE CONDICTIO- NE SINE CAUSA.

44.
EST & haec species, utpote generalis, condictionis. si quis si-
ne causa promiserit, qua quidem condictio latissimè pa-
ret. Nam siue quis sine causa promiserit, siue soluerit indebi-
tum: rectè condictioni sine causa locum esse dicemus.

45.
Differt vero à condictione indebiti quod in illa sola quan-
titas, hic autem & obligatio condicatur.

46.
Est autem haec condictio ciuilis, naturalem aquitatem con-
tinens, directa & utilis in personam, priuata & rei persecu-
toria, competens, si nulla alia ex specialibus locum habeat, vel
qua ex illis competens detur, probabiliter dubitari potest.

47.
Estq; ei locus, quoties ob causam promisit quis, causa tamen
secuta non est: ubi enim ex altera parte secuta est causa, solet
agi condictione causa data: cum vero promissum tantum, hac
generali condictione utimur.

48.
Conducitur & id quoque hac actione, quod ex causa ad ali-
quem peruenit, causa tamen habetur pro nulla, vel reddit ad no-
iustam causam, aut ob impedimentum iuris sequi non potest.

49.

Quare si fullo vestimenta lauanda conduxit: deinde amis-
sis eis domino precium ex locato conuentus præstite rit, postea-
que dominus inuenerit vestimenta, tam ex locato agere eam,
quām condicere posse constat.

50.

Dissolutæ quantitatis instrumentum hac cōdictione repeti
posse, non est ambigui iuris.

51.

Similiter si quid dotis nomine datum est, nuptijs propter
iuris prohibitionem non securis, huic condictioni locus erit.

52.

In hac etiam specie si mulier, que fundum in dote habebat,
post diuortium in matrimonium rediens, pacta sit cum vi-
ro, uti decem in dotem acciperet, & fundum sibi restitueret,
ac datis decem, priusquam fundus ei restitueretur in matri-
monio decessit: ex bona fide est, ut fundus, quasi sine causa
apud maritum sit, condicatur.

53.

Consequitur etiam quis hac condictione, ut stipulatione
in totum liberetur, si planè nil debuit, aut ex parte ea saltem
qua fuit obligatus.

54.

An tandem condicō hæc contra sententiam intendi
possit, varie disputatur? Nobis negatiua sententia verior
videtur.

COR O-

1.

CORONIDIS loco communem illam Dd. opinionem,
existimantium iustum ignorantiam à præscriptione tem-
poris longissimi excusari, satis aquam esse censemus. Attamen
nouissimis Imp. rescriptis, contrarium probari, disputationis
gratiâ statuimus.

2.

Ex articulo, facio ut des, non minus quam ex ceteris actio-
nem præscriptis verbis oriri, dici potest.

3.

Fauorem libertatis non impedire conditionem causa data &
causa non secuta existimamus.

F I N I S.

1565117

OCN 68511540

1565117
OCN 68511540

1565117
OCN 68511540

1565117
OCN 68511540

21 XI 1 A

magistris regni
et firmae aedifici
presentem am
ministracione
et liberatione reg
minus p[re]ceptu
at si prouideat
lo c[on]fessionem
laetior alorūq[ue]
in regni p[re]fac
i c[on]fessionem cā
quā sedariū ne
r[er]e orplanozim
tegnacum ac q[ui]a
bi m[an]ipulacione sa
mo o[ste]ndim[us] sicas
n ad nos accesse
romagio iuntim
i aliquid forte
arcaq[ue] ali p[er]
m auroram p[ro]p[ri]e
tationem d[omi]no
c[on]us i ntam le

conuini alterum i auorem
teothib[us]: p[ro]mocib[us]: omnib[us]:
q[ue] sp[ec]ifici regni uirte sine di
minicione aliqua plenaria m[od]o
potest ut uallis dico regi
scans q[ue] suam dicit et uallen
dam et sibi ac suis ac p[re]fati
regni uite p[ro]tectore acme
genorum emergerent quā
uitat ualeat p[ro]uide atque
uiceabilib[us]: sibi: n[on] braca
teri anteq[ue] et q[ue] colmberi
uicios ad id momente p[ro]mis
p[re]censuram exāsticam appliq[ue]
ne tremota compellit p[ro]p[ri]e an
uo i credimus memozato regi
ut eius i legittimo filio sique
libuit p[re]dictum regnum ad
mer[ita]: p[ro]dus sibi et eccl[esi]e reg
no restitutiō q[ui] p[ro]posito ac nobis
q[ui]pis i uita cui sedē regis p[ro]filla
auditem et pruidentiam com
legendo et ceteris

reñ uelocitatis alienacib[us]: p[ro]ce
dere ut ē i tellero uelocitatē hoc ē
q[ue] q[ui] datur curator iste q[ue] p[ro]p[ri]e
incotur tam regi q[ui] regno ne ce
ponatur destructionem uocatī fine
assistro q[ue] ip[er] plaus irret negl
d[omi]n[u]s q[ui] adiuu[n]d[u]s ib[us] q[ue]

1064. - 78.

